

Решение № 104

Номер 104 Година 14.08.2020 Град Мадан

Районен Съд - Мадан

На 05.08 Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател: Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от Петранка Прахова

Гражданско I инстанция дело

номер 20205430100056 по описа за 2020 година

Делото е образувано по искова молба от З. А. К., чрез пълномощник адв. Е. В., срещу „С. Г. Г. Е. Г. С.. Твърди се, че ищецът е бил потребител на мобилни услуги от „М.“ Е., по което договорно правоотношение не е заплатената сумата от общо 69, 30 лева – месечни такси и неустойки за периода до 16.11.2009 г. Сочи се, че ищецът е получил уведомление за сключен договор за цесия между „М.“ Е. и ответника, който е правоприменник на „С. Г. Г. ООД. Твърди се, че ищецът неколккратно е бил приканван чрез телефонни разговори от ответната страна да плати сумата; на 12.02.2020 г. получил известие, с което ответникът сочи, че въпреки че многократно е бил призоваван да заплати задължението от 69, 30 лева, то плащане от ищецът не е направено.

В исквата молба се твърди, че вземането на ответника е погасено по давност, прави се позоваване на разпоредбата на чл. 111 б. „в“ от ЗЗД и на Тълкувателно решение № 3/2011 г. на ОСГТК на ВКС. В тази връзка се твърди, че вземането е станало изискуемо на 16.11.2009 г., от този момент започва да тече тригодишен давностен срок, който изтича на 16.11.2012 г.; за периода от 16.11.2009 г. до 16.11.2012 г. давността не е прекъсвана.

Прави се искане да бъде постановено решение, с което да бъде признато за установено по отношение на ответника, че ищецът не дължи на ответника сумата от 69, 30 лева по партида 101264954, във връзка с договорно

правоотношение с „М.“ Е., прехвърлено на „С. Г. Г. ООД с договор за цесия – поради погасяване по давност.

В срок е депозиран писмен отговор на исковата молба от ответникът „С. Г. Г. Е., чрез адвокат В. В., с който се заявява, че ответникът счита иска за допустим и основателен, поради което прави искане за постановяване на решение при признание на иска съгласно чл. 237 от ГПК, както и се прави искане да бъдат възложени разносните върху ищеца, доколкото ответникът не е дал повод за завеждане на делото.

В отговора се прави възражение за местна неподсъдност, като се излагат твърдения, че предявеният иск не е такъв на потребител.

В отговора се излагат твърдения, че ответникът не е предприемал каквито и да било съдебни или извънпроцесуални действия за събиране на вземането си, в това число, не е отправял покани за плащане до ищеца, поради което се иска да бъде прието, че ответникът не е дал повод за завеждане на делото и разносните да бъдат възложени в тежест на ищеца.

В съдебно заседание за ищецът пълномощникът му адв. В. поддържа иска.

Ответникът не изпраща представител в съдебно заседание. С писмено становище се поддържа отговора на исковата молба.

Мадански районен съд, след като взе предвид твърденията на страните и след като прецени доказателствата поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

Неоснователни са доводите в отговора на исковата молба за местна неподсъдност на делото. След като не се оспорва, че процесното вземане произтича от потребителски договор, ищецът има качеството на „потребител“, називисимо от цедиране на вземането, поради което се ползва от подсъдността по чл. 113 от ГПК.

С оглед изричното признание на иска от ответника в отговора на исковата молба, следва решението да бъде постановено по реда на чл. 237 от ГПК – при признание на иска същият следва да бъде уважен. Не се установява наличието на някои от отрицателните предпоставки по чл. 237 ал. 3 от ГПК, които да са пречка за постановяване на решение при признание на иска.

Поради това в настоящото производство не се обсъждат доказателства по основателността на така предявената искова претенция по чл. 124 ал. 1 от ГПК, а същата следва да бъде уважена при условията на чл. 237 ал. 1 и ал. 2 от ГПК – поради наличието на предпоставките на чл. 111 б. „в“ от ЗЗД, а именно изтекла погасителна давност в периода 16.11.2009 г. до 16.11.2012 г.

В настоящото производство спора се свежда до отговорността за разносните.

Съдът счита, че неоснователно ответникът се позовава на разпоредбата на чл. 78 ал. 2 от ГПК. Тази разпоредба предвижда възлагане на

разноските върху ищеца при наличие на две кумулативни предпоставки – ответникът с поведението си да не е дал повод за завеждане на делото и ако признае иска.

В настоящия случай безспорно ответникът с отговора на исковата молба прави признание на иска.

Не е налице обаче втората предпоставка на разпоредбата на чл. 78 ал. 2 от ГПК – ответникът с поведението си да не е дал повод за завеждане на делото. В тази насока съдът съобрази представеното към исковата молба „Известие“, с което ответното дружество уведомява ищеца, че не е направил плащане по дължимата сума в размер на 69, 30 лева по партида № 101264954. Въпреки че ответникът твърди, че не е предприемал каквито и да било съдебни или извънпроцесуални действия за събиране на вземането си, в това число, не е отправял покани за плащане да ищеца, в настоящото производство ответникът не е оспорил представеното с исковата молба „Известие“, нито е ангажирал никакви доказателства за установяване на противното. Напротив, въпреки че с доклада на ищеца е указано да представи договор за цесия и цялата налична документа /кореспонденция между „С. Г. Г. ООД и ищеца/, с молба от 30.07.2020 г. ответникът заявява, че тази документация няма да представи, тъй като няма отношение спрямо настоящото производство предвид направеното признание на иска. Съдът приема, че с отказа си да представи исканите писмени доказателства, ответникът възпрепятства събиране на доказателства относно факта дали и кога ответникът е отправял искания до ищеца за заплащане на процесната сума, който факт е от значение при решаване на въпроса за отговорността за разноските.

Отделно от гореизложеното, съдът кредитира показанията на свидетелите Н. и К., които установяват, че ответното дружество неколккратно е отправяло искания до ищеца за заплащане на процесната сума. Въпреки евентуалната заинтересованост на свид. К. като съпруга на ищеца, нейните показания следва да се кредитират, тъй като кореспондират както с посоченото по-горе писмено доказателство, така и с показанията на свид. Н..

Предвид горното съдът счита за безспорно установено, че ответникът е дал повод за завеждане на делото чрез отправяне на искания ищецът да заплати процесната сума. Не е необходимо за събиране на процесната сума да е било образувано изпълнително производство, достатъчни са и извънпроцесуалните искания от ответника до ищеца за заплащане на сумата.

Поради това ще следва да се уважи така предявения иск и ответникът на основание чл. 78 ал. 1 от ГПК следва да бъде осъден да заплати направените от ищеца разноси в настоящото производство в размер на 350 лева, от които 50 лева ДТ и 300 лева адвокатско възнаграждение.

Водим от горното Мадански районен съд

Р Е Ш И :

ПРИЗНАВА на иска по чл. 124 ал. 1 от ГПК за установено по отношение на „С. Г. Г. Е., ЕИК **, със седалище и адрес на управление Г. С., район „...“ п. к. ..., „...“ ..., че З. А. К., ЕГН *, Г. З., ул. „...“ №.., на основание чл. 111 б. „в“ от ЗЗД не дължи на „С. Г. Г. Е. /правоприемник на „... ООД, ЕИК ***, сумата от 69, 30 лева /шестдесет и девет лева и тридесет стотинки/ по партида *** във връзка с договорно правоотношение с „...“ Е., прехвърлено на „С. Г. Г. ООД с договор за целия – **поради погасяване по давност.**

ОСЪЖДА С. Г. Г. Е., ЕИК**, със седалище и адрес на управление Г. С., район „Т.“ п. к. .., „Ч.“ ..., да заплати на З. А. К., ЕГН *, Г. З., ул. „А. К.“ № ..., деловодни разноски в размер на 350 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд -С. в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: